

СЪДЪРЖАНИЕ

ДНЕВЕН РЕД	3 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	4
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕPERTOARНО ПРОИЗВОДСТВЕН ПЛАН	
предс. Дико Фучеджиев	5
ИЗКАЗВАНИЯ	
Филип Филипов	8
Димитър Канушев	11
Чавдар Добрев	14
Любомир Кабакчиев	17
Славка Славова	18
Крикор Азарян	18
Банчо Банов	19
Васил Стойчев	20
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	20
ТОЧКА ВТОРА	
ПРОЕКТОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ:	
НА "МАЙСТОР СОЛНЕС"	
Гриша Островски	21
НА "МАЙОР БАРБАРА"	
Филип Филипов	21
НА "ПОСЛЕДЕН СРОК"	
Крикор Азарян	22
ИЗКАЗВАНИЯ	
Николина Лекова	23
Виолета Бахчевансва	24
Славка Славова	24

Рачко Ябанджиев	25
Николай Николаев	25
Чавдар Добрев	26
Любомир Кабакчиев	27
Димитър Кануров	28
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дику Фучеджиев	28
ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗКАЗВАНИЯ	
Любомир Кабакчиев	30
Филип Филипов	30
Гриша Островски	31
Крикор Азарян	31
Васил Стойчев	33
Любомир Кабакчиев	37
предс. Дику Фучеджиев	38
ТОЧКА РАЗНИ	
МОЛБИ ЗА ПОСТЫВАНЕ В ТЕАТЪРА	
предс. Дику Фучеджиев	38
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дику Фучеджиев	38

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 13 ноември 1979 година

/Открыто в 17,15 часа/

- 0 -

ДНЕВЕН РЕД

1. Репертоарно-производствен план на театъра за новия сезон.
2. Разпределение на роли.
3. Разни.

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев
Чавдар Добрев
Банчо Баев
Антония Каракостова
Филип Филипов
Крикор Азарян
Васил Стойчев
Николина Лекова
Юри Ангелов
Виолета Бахчеванова
Славка Славова
Рачко Ябанджиев
Николай Николаев
Кирил Неделчев
Крум Табаков
Любомир Кабакчиев
Димитър Канушев
Гриша Острорски

ОТ СЪСТВУВАТ:

Енчо Халачев - по уважителни причини
Ружа Делчева - болна
Георги Черкелов - по уважителни причини
Камен Зидаров - по уважителни причини
Драгомир Асенов - болен
Георги Саев - по уважителни причини
Гочо Гочев - по уважителни причини
Юлиян Вучков - по неуважителни причини

Владимир Каракашев - по неуважителни причини

Любомир Тенев - по неуважителни причини

ОТКРИВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам заседанието на художествения съвет.

Има ли някакви предложения по дневния ред? Няма.

Репертоарно-производственият план предвижда следното:

"Майстор Солнес" - начало на 17 ноември, премиера на 15 януари 1980 година, което означава, че трябва да има художествен съвет към 7-8 януари - една седмица преди това.

"Майор Барбара" - начало на репетициите 15 ноември 1979 година. Те ще бъдат тук в номер 2, а "Майстор Солнес" в номер едно.

На сцена "Майор Барбара" от 17 януари 1980 година с ориентация премиерата да излезе към 1 март.

"Последен срок" - на сцена - аз ви казвам само на сцена не казвам другите репетиции, което си има значението - от 4 мэр 1980 година, а премиера - към 19 април 1980 година.

"Котка върху горещ ламаринен покрив" - на сцена от 22 април. Тука оставям по два-три дни луфт, което има значение и за профилактика. Премиера - към 10 юни с художествен съвет около 3 юни - една седмица преди това.

И при едно добро развитие на нещата може да се вмести и "Змейова сватба", за която може да се направи състав. Освен това може да се репетира повече време да речем на сцена номер едно, за да мине с по-малко репетиции на голямата сцена. Като

казвам по-малко, имам пред вид 30 да речем. Това може да стане някъде докъм 15 юли, като се има пред вид, че театърът ще бъде на гастрол докъм 15 юли в Толбухински, Силистренски, Търговишки и Шуменски окръзи, и тук при едно такова нареждане на нещата в същност може прескокойно да излезе и една премиера на "Змейо-ва сватба". Така че "Майстори" остава като най-сигурният резерв.

Сега, за да вървят заедно нещата, аз ще ви кажа и какво се предвижда в проекторепертоара.

Смятаме, че проекторепертоарът за 1980-81 година на голямата сцена трябва да бъде построен изключително върху български заглавия. Тези български заглавия са следните:

"Под игото" от Иван Вазов - нова драматизация

"Иван Кондарев" от Емилиян Станев - драматизация

"Железнинят светилник" от Димитър Талев - драматизация

"Прокурорът" на Георги Джагаров

Пиеса за Кирил-Константин философ. Пишат двама автори, доколкото ми е известно.

За Васил Левски имаме уговорка с Николай Хайтов.

Като резерва тук предвиждаме по молба на Крикор Азарян "Хъшове" от Иван Вазов.

Включваме също така нова пиеса от Станислав Стратиев.

И ще се направи драматизация на романа "Тютюн" като евентуална резерва при неуспех на "Иван Кондарев".

Аз тук изброях девет заглавия. Това са неща, които трябва да присъствуват, за да можем да бъдем осигурени от изненади. Друг е въпросът, че ние още сега в началото на годината започваме подготовката. Ние трябва да имаме драматизацията на "Под игото" на 1 март. Има уговорка с др. Филипов. На 30 март ще имаме драматизацията на "Иван Кондарев". С "Прокурорът" работата е ясна. Там др. Джагаров има съвсем малко работа.

Така че ние отдалече ще вземем мерки за осигуряването на тези заглавия, които споменах.

Нормално е тук да предвидим повече неща, за да можем да бъдем осигурени в един сезон, който е много важен за нас - сезона 1981 година, когато ще празнуваме 1300-годишнината на българската държава.

Положихме много сериозни усилия тук да бъдат включени колкото е възможно повече хора в разпределенията. Трябва да ви кажа, че досега в разпределенията са включени 45 души. Остават около 20 човека невключени, но на нас ни предстои също така да разпределяме две или три пиеци за камерната сцена.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Четир и.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Четири не знам дали ще успеем, но три да се надяваме, че ще успеем пак при едно съгласуване на използването на актьори, които в момента не са заети.

Аз мога да ви прочета кои останаха неразпределени.

От народните артисти останаха неразпределени Любомир Кабакчиев, Георги Георгиев-Гец, Георги Раданов, Пламен Чаров.

От народните артистки останаха Ружа Делчева и Ирина Тасева.

От заслужилите артисти Петър Василев, Петър Стойчев, Николай Узунов, Стефан Димитров, Емил Стефанов, Николай Николов.

От заслужилите артистки Виолета Николова, Росица Данаилова, Мила Пъдарева.

От актьори без звание мъже Любен Желязков, Динко Динев, Георги Мамалев, Антони Генов, Мариус Донкин.

От актьори без звание жени Стефка Кацарска и Ангелина Сарова.

Както виждате, в тези, които прочетох, има много добри

актьори, които не са попаднали в разпределенията поради изисквания на ролите, на режисьорите, но които могат да влязат великолепно в другите наши разпределения за камерната сцена. И се надяваме, че ще бъде осигурена една висока ангажираност на трупата.

За да продължаваме ната тъка, давам думата на др. Гриша Островски да прочете своя проект за разпределение на "Майстор Солнес".

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не е ли по-добре да приключим с репертоара и после?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, за репертоара. Иска ли някой думата по репертоара?

ИЗКАЗВАНИЯ

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Понеже аз повдигнах въпроса, нека да се изкажа пръв.

За тазгодишния репертоар с включването на макар и в портфейла, което е крайно необходима, две български пиеси - "Змейова свътба" и "Майстори", макар и несъвременна пиеса, нещата се уравновесият и това е добре и бих пледирал към всички нас, които участвуваме активно в изграждането на производствени план, най-вече на режисьори, художници, да направим всичко възможно щото да се даде място и на една българска пиеса.

Аз разбирам намерението на ръководството така - тази година нека да бъдат тези чужди автори, които сме набелязали, които са интересни, за да може оставайки те в афиша тази година, следващата година да я посветим изцяло на български произведения и то на епични произведения. Докато тази година и Ибсен, и "Покривът", и Разпутин са камерни пиеси, което не бива да бъде

едностранична политика на театъра, додато че имам много големи и широки платна и това дава едно голямо уравновесяване. И в този смисъл само на мене ми се струва, че можем да си позволим това нещо с явно набелязана цел репертоарът се приема според мене за две години, а не за една година и тогава вече този баланс е съвсем ясен като направление в усилията на ръководството.

Всичко ми е на мене интересно - и "Под игото", и "Иван Кондарев", и "Железният светилник", и "Прокурорът", и особено пьесата за Кирил-Константин философ. За Левски не знам какво се прави.

Зашпото от една страна, са епични платна, които говорят за съдбата на нашия народ и в навечерието на тази година имам и съвременната пьеса на Джагаров - "Прокурорът", която със своята много голяма художествена идеяна сила заема едно достойно място в разкриването на съвременния живот.

След това на Стратиев пьесата. Аз прескачам "Хъшове", за която ще се спра след малко. И още едно широко платно от нашата съпротива или от нашето близко минало - "Тютюн"

Заглавията са много. Там ние имаме девет заглавия, които при епични пьеси, всички за голямата сцена, правят две години и половина. С други думи правим плана за три години въобще. И много бих искал да не се наруши тази втора част на следващата и по-следваща година, режисьорите отсега да знайт, че имат да изпълняват това, за да може дето се вика за честта на театъра и на българщината на 300-годишнината това нещо да го издържим, да не става нарушение на тази част на плана.

Аз не мога да се съглася, че трябва да направим "Под Игото" и "Хъшове" в две последователни години по много съображе-

ния, които тук не искам да изтъквам. По много съображения.

Първо, на театъра няма да достигнат сили за това нещо. А ако се направи така, че от двете излязат, ако и двете пиеси се представят по едно и също време, тогава виждам логика като завършенвид на сценичния вариант, нека да не бъде дори 1 март, нека да бъде 30 март, и да се избере една от тях двете. И двете говорят за един и същ етап, близък етап от обществените ни борби, национално-освободителните ни борби. Ние вече толкова време процу снахме това нещо да го правим и сега изведнъж се насиляме да правим две неща в един и същ план.

Вместо това заглавие - "Под игото" или "Хъшове" - със същата сила и с много по-голяма сила може да видим Вазов откъм една друга страна и това е нашо задължение.

Т.е. съображенията ми са чисто тематични по отношение на тази история. И с оглед на това аз предлагам на ръководството сме днес 15 ноември, и за двете пиеси има достатъчно време, нека да определи на 15 март да представим на разглеждане в художествения съвет не в един екземпляр, а да се препечатат двете в по 15 екземпляра или 20, да ги разгледаме и да решим кое да правим.

Разбра се моите съображения могат да не бъдат взети под внимание, ако другарите сметнат, че това не са сериозни съображения, аз не мога да намеря думата, тогава ще си оттегля съображенията. Но си спомням, че на същия художествен съвет в миналото преди една година бях казал еретични съображения по един пункт и не бях послушан и мисля, че не направихме добре, не защото аз съм ги казал. Съркахме. Мисля, че и сега ще съркаем дори в две последователни години ако поставим и "Под игото" и "Хъшове", макар че това нещо може да стане. Но по-добре е да представим Вазов следващата година с едно друго заглавие, дори

една царска пиеса да вземем от неговите царски пиеси, ще има повече резон.

А дали е "Хъшове" или "Под игото" мисля, че нещата са толкова близки, че не бихме казали новата си дума за Вазов. Вазов трябва да го гледаме в неговите три плана. Аз ли съм тук, който трябва да давам съображения, уроци на нашето литературно бюро.

Аз съм изненадан сега от това нещо, което чух. Вероятно трябва да огледаме в неговите исторически пиеси, прочетени по нов начин. Ние това сме задължени да направим. Пък идва и такава годишнина. Или пък да вземем неговите неща, които са след Освобождението. Такива произведения има.

Това са моите съображения, другари.

ДИМИТЪР КАНУШЕВ: Аз приемам тазгодишния репертоар. Намирам, че той е реален репертоар. Не знам дали пет, а може би и шест пиеси да се започнат в края на сезона. Заглавията са интересни.

Освен това репертоарът трябва да се разглежда в цялостния афиш на театъра, т.е. какво се играе сега, какво ще се играе след две години. И в този смисъл, като имам пред вид, че относително късно се започва репетиционната работа, мисля, че репертоарът за този сезон може да се приеме.

Когато разглеждам този репертоар, специално репертоара за 1980-81 година, като имам пред вид, че той е все пак условен репертоар, искам да изкажа някои свои съображения.

Вече др. Филипов каза, че има много пиеси, масови, епични, многолюдни и несъмнено това само ще затрудни работата. Предполагам, че две от тях са напълно достатъчни, за да се изгради един реален репертоар.

Освен това забелязвам, че в този дву- или тригодишен

репертоар има само две комедии. Ако броим на Шоу писата за комедия и предполагам, че Станислав Стратиев ще напише комедия. Но не знам. Тогава, ако това не е така, още по-еднотонен е репертоарът – такива събитийни писи, масови и пр. Мисля, че трябва да се има пред вид това.

Втора забележка. Голямата част от тези писи се отнася за възраждането. Навярно там ще трябва да се избере една, най-много две и то от различен стил, различни периоди на историята. Не знам какво ще се предпочете.

Доколкото аз съм осведомен, така както преценявам, смятам, че освен "Под игото" тук представлява интерес и писата за Кирил и Методий. На тях трябва да се даде в бъдеще предимство. Ако разбира се и за Васил Левски се напише, ще бъде чудесно.

Изглежда, че ще ни бъде необходима и една писа из съпротивата и бих желал да получа някаква информация за това в какво състояние са тези драматизации. Кой прави драматизацията на "Тютюн", кой прави "Железните светилини"? Старата драматизация ли, тя впрочем не е една, познавам я. Да се каже, за да може да се ориентираме по-точно, защото така може пак, както често ставало, в този театър или общо в театрите – хубави заглавия, а днодина по това време или по-рано дори да се окажем в положение да не знаем какво да направим, да няма тази новота в репертоара.

Специално аз искам да попитам, след като знам вече, че "Под игото" се прави от др. Филипов, знам, че Иван Добчев работи върху "Кондарев", искам да знам "Железните светилини" по каква драматизация ще се прави.

И казахте, че двама души работят върху писа за Кирил и Методий. На мене ми е известно, че Никола Русев пише такава писа.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: И Драгова.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Надежда Драгова и Първан Стефано също.

ДИМИТЪР КАНУШЕВ: А, Драгова, защото знам, че те пишат за Георги Софийски там някаква писка за театър София.

Тъй че този репертоар е предимно тематичен, свързан със събития и важни неща, но е в известна степен еднотонен, тематично някои заглавия се повтарят. Смятам, че в този вид, дори и за две години да се поставят, е неправилно. Трябва да се разнообрази и не само с комедия. Предполагам, че не е и най-доброто разрешение да се играят само български писки. Имало е периоди във връзка с прегледи и годишници и някои театри са поставяли само български писки. Не мисля, че това е донасяло добри художествени резултати.

Съвсем не искам да подценя възможностите и мястото на Народния театър, но ще се получи така, че следващата година - 1981-82 ще кажем пак да играем както сега само или предимно чуждестранни писки. Тука едно относително равновесие, като се даде превес разбира се на българската драматургия, като имаме предвид тази годишнина, мисля, че ще бъде желателно.

Иначе трябва да четем вече самите драматизации, самите произведения и да се изказваме по техните художествени качества.

И не разбрах нещо. Може би сега трябва да се постави въпросът за това театърът как ще чествува годишнината на Георги Димитров. Има ли пред вид нещо, тъй като за това е необходимо време, ако театърът има такава амбиция, такава задача.

И не разбираам от този репертоар ще прави ли театърът нещо, не смяtam, че това е непременно задължително, но ще прави ли нещо, свързано с годишнината на Ленин или просто с една добра съветска писка, която ще бъде отбелаязана.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз искам първо да подкрепя тази мисъл на др. Канушев и на др. Филипов - тази година е оправдано да поставим центъра върху заглавия от съветската, от западната драматургия, класика, съвременна драматургия.

Искам да дам едно пояснение. Този сезон, който мина, ни поставихме на нашата сцена изключително български пиеси - "Дипломати", "Опит за легене" на Радичков, "За честта на пагона" и това вече е една абсолютно бих казал даже нова адаптация на тази вече класическа за нашето драматургическо социалистическо наследство или много сериозна пиеса, "Милионерът" на Йордан Йовков.

Т.е. вече^с този портфейл от български заглавия, който имаме и със "Змейова сватба" струва ми се, че нещата абсолютно в хубавия смисъл на думата се балансират.

За следващия сезон това, че се и збороха толкова много заглавия е свързано със следното - че за всяка тема като че ли трябва да има още едно заглавие. Това все пак са драматизации. Авторът може да има и неуспех. Ние трябва да бъдем подсигурени с още едно заглавие на подобна тема.

В този смисъл ето да кажем, ако става въпрос за Кирил, ние говорим от една страна за Никола Русев, но говорим и за Надежда Драгова и Първан Стефанов, т.е. ако в един случай авторът може и да не успее, ние все пак работим с неготови творби.

Темата за възраждането у нас фигурира с "Под игото", но ако не стане, ние вече трябва да имаме нещо друго пред вид. Представете си, че не стане. Всичко е възможно.

От друга страна, ние говорим за "Иван Кондарев". Това е епос за нашите антифашистки боби. Но представете си, че не стане. Ние веднага отиваме към вариант "Тютин".

А централното ни внимание е насочено към следните твор-

би. Понеже това сме го говорили и обсъждали, аз мога да го кажа.

На първо място това е заглавието "Под игото". Даже не за това, че др. Филипов го прави, а главно, че ~~ши~~ е патрон на този театър, Иван Вазов трябва да присъствува като основно заглавие в този театър. И при всички случаи ние трябва да реализираме тази постановка.

Второто заглавие, на което особено държим, е пиеса за Кирил, тъй като вие знаете, че 1981 година извън всичко друго във връзка с програмата за хармонично развитие е година на Кирил. Но като исторически пластове ние почваме от древната ни история и отиваме към възраждането, преминаваме го и на трето място стигаме до ХХ век – "Иван Кондарев". Това е третото заглавие, на което държим, и на две други заглавия особено държим: "Прокурорът" на Георги Джагаров. Това е свързано междувпрочем и с годишнина на Априлския пленум, и ако щете даже с темата Димитров, димитровските идеи, обновяването на нашия социален, културен, ритуален живот. И на пиесата на Станислав Стратиев, която е драма, не е комедия. Според замисъла на писателя действието ще се развива в един завод, ще се разглеждат трудови отношения, етически, морално-етически. Т.е. една интересна заявка. Авторът е безспорно талантлив. Ще работи в една малко по-друга област. Той тези проблеми ги е засягал дори като сценарис в киното, но в театъра той работи изключително в областта на комедията. Т.е. той прави експерименти за себе си. Да се надяваме, че ще бъде сполучлив.

Др. Канушев ми се струва, че постави два много важни въпроса, за които ние трябва да мислим. Аз не знам дали 1981 година можем да решим тези неща при положение, че имаме такива стръстни срокове и виждате, че все пак сме ограничени с поста-

новките, които трябва да поставим, но той е абсолютно прав за това, че трябва да присъствува комедия в репертоара на театъра и трябва да мислим наистина за една пьеса, която конкретно да разкрива проблемите на съпротивата.

Може би ако поставим "Тютюн", там има тази тема и тя ще бъде акцентувана.

Що се отнася до авторите на драматизацията, на "Под игото" автор е проф. Филипов, на "Кондарев" е Иван Добчев и Светлозар Игов.

За "Тютюн" все още размишляваме, не е уточнен авторът. Ние тези трябва да говорим. Имаме няколко варианта, но това не се уточни и едва ли скоро ще се уточни. Мисля, че е ранен период сега да се говори за това.

"Железния светилник" бихме го правили само ако го прави Христо Христов. Иначе, доколкото знам, това е основното намерение с оглед даже и на режисьора. Вие знаете, че тази работа я прави той. Има някои намерения да обнови неща, но това е с оглед на Христо Христов, ако той дойде да гастролира в нашия театър.

Що се отнася до "Хъшове", това е предложението, другари Азарян не поставя въпроса сега да се играе тази година или дагодина. Може да се играе след две години. Но той смята, че трябва да се почне да се прави една драматизация, защото тази драматизация ние трябва да я обсъждаме, да се доработва. Той поставя въпроса да почне работа върху драматизацията на "Хъшове". Аз смятам, че при всички случаи е добре, ако имаме един нов вариант драматургичен на "Хъшове". Това може да се постави след няколко години. Никой не е казал, че тази или следващата година трябва да се прави.

Та така принципиално се поставя въпросът. Това обясне-

ние мога да дам.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Аз разбирам точно принципите, на които е построена тази програма, която ни се представя сега. Искам да обърна внимание върху три събития, от които ние не можем да избегнем, едното от които е в центъра на репертоара - 1300-годишнината.

Другото събитие, което непосредствено предстои, е годината на Ленин, което влиза не само като годишнина, но влиза и в програмата за хармонично възпитание на личността.

Дълбоко съм убеден, че няма, грубо казано, да можем да отминем тези годишници, пак повтарям, ако ни се искаше за личности, на които не можем да откликнем с театър, то за Ленин ще е необходимо да откликнем с постановка. Не всички театри в България са задължени да отклиknат на тези годишници с изключение на 1300-годишнината, но нашият театър мисля, че е задължен за Ленин и по-късно за Димитров да откликне.

Смятам, че трябва да се помисли още отсега в това направление.

Веднага, доколкото знам от март, започва програмата за Ленин. Така че вниманието ни трябва да стои непосредствено в тази посока.

По-нататък струва ми се, че търсенето на баланс между постановките, които сега ще разпределяме, и българските пиеси в края на сезона, е нормално търсене на такъв баланс. Обаче съпоставени тези български пиеси в края на сезона с всички български пиеси, които ще се правят през следващия сезон, според мене започват да тежат. И смятам, че в това направление още трябва да се мисли.

Приемам и онова, което др. Филипов каза за "Под игото" и за "Хъшове". Или трябва да се раздалечат едно от друго зна-

чително, което е във възможностите ни.

Аз имам съображения и за още една пиеса. Може да прозвучи грубо пак, но аз имам съображения и за "Прокурорът". Една пиеса, която много обичам и дълоко ценя и даже съм мечтал в себе си да играя, но не виждам много смисъл, когато Младежкият театър токуто извади тази пиеса и тя ще се играе и следващата година, да направим ние за първи път експеримент да правим в софийски театри една и съща пиеса две постановки. Смятам, че и тук също трябва да се помисли.

Май че това са нещата.

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз имам две възражения по това, което чух. Действително трябва да има български пиеси, но малко ме плаши това – само български пиеси в идущия сезон. Струва ми се действително, че това ще натежи. Като се има пред вид, че има и други годишници, може би бихме могли да вземем и други пиеси, някоя пиеса за Ленин, както каза Любчо Милев, не специално за Ленин, но да се виждат и никакви други заглавия, не само български. Това е едното ми възражение.

Второто много сериозно възражение е за "Прокурорът". Ние го играхме. Играе го Младежкият театър. Сега и ние да го включим! Действително това е една пиеса, която също и аз много харесвам и обичам, но ми се струва, че е малко рисковано. Нямаме такава публика, такава многобройна публика, която да каже: гледахме тази вечер в Младежкия театър, сега да отидем да видим как го играят в Народния. Още повече че ние тук много скоро я играхме тази пиеса. Не е минало толкова много време, откакто сме я играли. И бих казала да се помисли малко за "Прокурорът" дали да влезе в репертоара.

КРИКОР АЗАРЯН: Много пъти сме говорили и при разговори, и при други заседания е ставало въпрос за този репертоар. Сега,

като слушам изказванията, просто взимам думата, за да кажа, че намирам справедлива нотка в това, което и др. Кабакчиев, и Славка Славова казаха за "Прокурорът". Др. Канушев също сподели това - дали наистина принципно трябва да бъде, че целият репертоар да бъде само от български заглавия.

Няколко думи искам да кажа по повод на "Хъшове". Понеже няколко пъти в разговори било от членове на литературното бюро, било от директора ни е казано вече трябва да се определим и за това, че репертоарът ще трябва да мине под знака на 1300-годишнината, на тези класически, на тези епични платна, аз имах удоволствието наскоро да препрочета по друг повод "Немили недраги". От сърце се радвах на произведението и след това прочетох драматизацията и видях колко те са по-различни, ^{не} ~~убих~~ казал по-лоши, простоса по-различни от това, което най-напред е написал Вазов. И като оглеждам състава, имам чувството и просто прецених, че има възможност да се направи една драматизация, която да е по-близо до това, което е първоизточникът - "Немили недраги". Даже и ми казаха, че драматизацията на Хрисан Цанков е била в тази посока. Даже аз поисках да я прочета. И моето предложение беше именно в този дух. Не ставаше въпрос да се прави догодина, но именно в тази широка листа да стои.

Нито ще бъда засегнат, нито никакси ще се почувствува姆 ограбен, ако не догодина или по-другата година. Става въпрос за едно желание с оглед на нещо, което съм харесал, и нещо, което мисля, че може да се прави в театъра.

БАНЧО БАНОВ: Аз искам само да добавя, че в един разговор днеска непосредствено ми стана известно, че Йордан Радичков работи нова пиеса, комедия, която се казва "Образ и подобие". /Смях/ И просто бих искал да кажа, че литературното бюро има пред вид и тази пиеса. Тя е комедия, откровена комедия, съвре-

менна.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз приемам всички възражения, които казах другарите по отношение на репертоара. Ние малко се смущаваме от това, че правим следващия сезон само български пиеци, но ако нещата се развият така, че не могат да излязат "Майстор и" и "Змейова свътба", ние ще останем в положението пък този сезон изобщо да нямаме българска пиеца, което е още по-смущаващо.

Затова на мене ми се струва, че ако се появи такава въроятност да не можем да успеем с вторите две пиеци, с последните две пиеци, разумно е, засега тя е само една, да се помисли още отсега и може би за края на този сезон с намерението да открием дрогодина сезона в началото на сезона, да го открием с пиеца, която да бъде пиеца за Ленин. Да се помисли съответно за Ленин или за Димитров. Но мисля, че от годишнината на Ленин, след като ще мине и по линията на ЮНЕСКО и цял свят ще чествува година като година на Ленин, както почетохме Ръорих, Леонардо да Винчи и след това третият е Ленин, ние няма да можем да излезем.

Затова разумното е още отсега да се помисли в края на сезона по някаква подготовка по такава пиеца.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли думата? Няма. Тогава да приключваме.

Другари, благодаря много за всички бележки, които бяха направени, голямата част от тях с абсолютно основание. Тук за да не казвам аз сега какво ще правим и как ще правим, въз основа на тези разисквания, които станаха, на препоръките и бележките, които бяха направени, режисьорският съвет, който включва режисьорите, литературното бюро и ръководителите на обществените орга-

низации, ще направи едно окончательно уточняване на репертоара за следващия сезон. И ще бъде информиран художественият съвет. Можете да бъдете сигурни, че ще вземем под внимание всички бележки, доколкото това разбира се е възможно.

Давам думата на др. Гриша Островски да ви съобщи проекторазпределението на "Майстор Солнес".

ТОЧКА ВТОРА

ПРОЕКТОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА "МАЙСТОР СОЛНЕС"

ГРИША ОСТРОВСКИ: Майстор Халвар Солнес - Андрей Чапразов
госпожа Алине Солнес - Таня Масалитинова и Жоржета Чакърова

доктор Хердал - Славчо Митев

Кнут Брувик - Ганчо Ганчев

Рагнар Брувик - неговият син - Юри Ангелов

Кая Фосли - Добринка Станкова и Елена Виденова

госпожица Венгел - Виолета Гинdeva и Галина Ганчева

художник - Атанас Велянов

костюми - Дария Манченко

композитор - Георги Генков

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Давам думата на проф. Филипов да прочете проекта за "Майор Барбара"

ПРОЕКТОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА "МАЙОР БАРБАРА"

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Леди Бритмарт - Виолета Бахчеванова
Стиван - синът - Михаил Петров и Косьо Цанев
Барбара - Красимира Петрова
Сайра - Милена Атанасова и Меглена Димитрова

Адолфус Казанс - Стефан Данаилов и Васил Стойчев
Чарлз Ломакс - Сава Хашъмов и Антон Радичев
Морисън - Стефан Сърбов
Андершофт - Иван Кондов
Сноби Прайз - Кирил Кавадарков
Роми Мичънз - Николина Лекова и Дора Глинджеева
Питър Шарли - Антон Каастоянов
Джени Хилз - Камелия Недкова
Бил Уокър - Георги Гайтаников и Атанас Воденичаров
Мисис Бейнз - Елена Виденова
Билтън - Соломон Аладжем

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Има думата Крикор Азарян да пропечете проекта за "Последен срок"

ПРОЕКТОРА ЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА "ПОСЛЕДЕН СРОК"

КРИКОР АЗАРЯН: Старата - Славка Славова, Иванка Димитрова

Мироница - Магда Колчакова, Маргарита Дупаринова

Варвара - Таня Масалитинова

Люся - Мария Стефанова, Виолета Минкова

Надя - Ариана Андреева, Райна Каназирева

Михаил - Велко Кънев

Иля - Венелин Пехливанов

Степан - Асен Миланов, Антон Каастоянов

Има едно дете на 7 години. Тази драматизация, която стечели, този сценичен вариант, който ние ще играем, този автор ще отпадне като действуваш лице.

художник - Младен Младенов

музика - Крум Табаков

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, имате думата и по трите проекта.

ИЗКАЗВАНИЯ

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Вземам първа думата, защото трябва да изляза.

Така се стекоха обстоятелствата тази година, че мисля, че няма да сгреша, ако кажа, че целият състав чака тези разпределения с доста свито сърце и като решаване на някаква лична своя творческа съдба в театъра. И в този аспект искам да кажа, че ръководството много сериозно се е отнесло към разпределението на тези три пиеци, така че да могат да бъдат включени повече хора от състава в разпределението на тези три пиеци.

Особено искам да адмирирам др. Азарян, които на почти всички женски роли е сложил двойни изпълнителки. Само Таня Масалитинова няма.

Мое задължение е да ви помоля още един път преди да окачите разпределенията, да огледате състава и да видите какви са най-реалните и точни възможности да се направят двойни състави колкото се може повече.

Така например Таня Масалитинова участвува в две от разпределенията. Просто го давам като пример. Не е ли по-добре в едното да остане.

Да се помисли за някои от мъжете. В момента не мога да дам конкретни предложения, тъй като бързам да изляза, но и друг път съм ги правила.

Благодаря на др. Филипов, че ме е включил в разпределението си на "Майор Барбара" и че ще мога да участвувам в продукцията на театъра през тази година.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Аз също ще трябва да вървя.

Аз само ще повторя нещата на Нина. За първи път виждам имена като, за първи път имам пред вид от доста време, на Магда Колчакова, на Райна Каназирева, на Адриана Андреева, на колежки които отдавна не са играли. Смятам, че в тези разпределения действително е помислено доста сериозно.

Също прибавям искането си като Николина Лекова. Смятам, че би могло да се помисли и за останалите, където има възможност, да се сложат двойни състави, съобразено с нашата продукция, която действително вече трудно ще бъде да се съчетава с долната сцена и трябва действително да има някакъв синхрон в нашата работа. Опитът показва, че и при двойни състави нашият колектив успява да се справи със задачите си.

Тука се отвори и една вратичка – мисля, че ще има и за камерна сцена.

ОБАЖДАТ СЕ: Да.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: В такъв случай трябва да се има пред вид и това, защото ще вървят успоредно. Да не би да стане някакво претоварване.

Мисля, че за първи път от доста време има едно нещо като явление в разпределението и това ще създаде една хубава творческа атмосфера в нашия колектив.

Мисля, че това е, което имах да кажа.

Благодаря.

СЛАВКА СЛАВОВА: Просто за да не повтарям Нина Лекова и Виолета Бахчеванова, искам да кажа, че е много приятно това, че има толкова много дубльорки, че има толкова имена на жени, които отдавна не са играли. Аз бих помолила др. Азарян да си помисли за Варвара евентуално за Стефка Кацарска. Мисля, че е за нея ролята и тя чудесно би могла да се справи с тази роля,

още повече че Таня е заета вече и в другата писка.

И също така бих казала да се помисли много сериозно за др. Сърбов и за др. Кондов за дубльори. Просто по здравословни причини. Да не стане така, че заболяването, недай боже, на единия или на другия да доведе до спиране на репетициите или за падане на представления, защото това стана едно много неприятно явление в нашия театър – смяната на програмата и падането на представления. И разбира се с оглед на това да се съчетае работата с представленията долу на камерната сцена, а дори и за самите представления да могат паралелно да вървят.

Това искам да кажа.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз моля др. Славова, ако може да ме посъветва конкретно.

СЛАВКА СЛАВОВА: Никак не мога конкретно, не, в никакъв случай конкретно сега не мога да кажа. Не, това ще бъде едно повърхностно казване и изброрване. В никакъв случай. Но да се има пред вид здравословното състояние на др. Сърбов.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ще взема под внимание.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Аз исках да кажа също това, което каза Николина. Става дума за писката "Последен срок". Славка предложи тука това. Би могло да се помисли, както предложи Славка за Стефка Кацарска, би могло да се отиде към един вариант, това е мое виждане, на характерна наша актриса – за Виолета Николова.

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз Виолета за Мироница си я представях.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Но на мен ми се струва, че трябваше в този "Последен срок" Вислета да влезе.

СЛАВКА СЛАВОВА: Непременно.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Това са моите предложения.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Аз също приветствувам това, че и три те разпределения са мъдро и много добре обмислени.

Най-на пред да пожелая на добър час на др. Островски, който ще гостува при нас, лека работа и да кажа само, че ми се струва, че трябва да помислим и за една народна актриса, която от 7 години, откакто е играла във "Всичко в градината" получи в "Сенки" една много малка роля - това е Лили Попиванова - и стои без задача.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Аз подкрепям.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Трябва да се помисли за тази жена, защото тя просто седем години нищо не работи. Мисля, че би могло Коко да помисли, просто предлагам разбира се, както за Кацарска, така и за др. Попиванова. Тя е една неразкрита в характер план актриса.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Разкрита е и даже много ярко.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Мисля, че тук би могла да свърши чудесна работа. И с пълна отговорност предлагам на вниманието този проблем.

СЛАВКА СЛАВОВА: Само една думичка. Просто пропуснах, а държа да кажа тута пред всички, че съм много щастлива, че ще работя тази роля и че ще работя с Азарян. Много съм любопитна.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: На мене ми се струва, че има няколко въпроса, които би трябвало да се решат...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: За да бъдем стабилни.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: ... за да бъдем стабилни. На Варвара трябва да има още една втора изпълнителка не пременно. Днеска трябва това решение да го вземем.

Второ. Струва ми се, че непременно майстор Солнес трябва да има още един актьор, който да играе тази бих казал, според мен за всеки актьор би било щастие да играе тази роля. Непременно трябва да има и заради още една причина - че, не е тайна, Чапразов ще гастролира в Сливенския театър с тази роля. Това е

истина. Т.е. ние ще трябва да правим много сложни комбинации с постановката. Аз смятам, че тук непременно трябва да има още един изпълнител.

Също така смятам, че втора изпълнителка на Бритмарт би могла да бъде, ако проф. Филипов смята това за правилно, влизашо в неговите възгледи, Лили Попиванова.

Това са моите забележки.

За Варвара казах - още една изпълнителка трябва да има. Тука се предложиха някои имена на Азарян. Той би трябвало да се определи.

И междувпрочем аз да кажа моето мнение, защото аз съм споделял. Аз още в началото съм говорил, че за майстор Солне другият изпълнител трябва да бъде, моето виждане е такова, др. Кабакчиев. Аз виждам тута, че има някаква психологическа бариер тя за мене не е разбираема, но едно нежелание актьори да се дублират.

СЛАВКА СЛАВОВА: Мъже.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Мъже. А тута това е такава роля, че аз ако бях актьор, цял живот щях да мечтая тази роля да изиграя независимо при какви условия.

Това са моите предложение.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Искам да кажа, че приветствувам разума наистина в тези разпределения, както всички мои колеги дос га. Мисля, че попаденията са много по-точни.

Бих искал да се присъединя към повика за включване на Лили Попиванова към това разпределение. лично аз виждам разум в това да бъде във ролята на Варвара, макар че не бих искал да противореча за Стефка, но аз мисля, че най-големият разум, като си припомня характерното, което е играла, че ли най-подходящо е в "Последен срок". Просто апелирам за нейното включ-

ване по много съображения.

ДИМИТЪР КАНУШЕВ: Аз разбираам желанието на ръководството на театъра да включи, да ангажира възможно най-много творци и това е вярно и правилно. Но аз искам да изкажа само едно съображение. Да речем в "Майор Барбара" едно общо впечатление – аз се страхувам за някои актьори, че ще могат да влязат в стила на Шоу. Познавам техните досегашни изяви, дубльори и пр., няма да споменавам имена. Но това законно желание да бъдат ангажирани всички или възможно най-много актьори, може да има и своята обратна страна.

СЛАВКА СЛАВОВА: Ами каквete конкретно.

ДИМИТЪР КАНУШЕВ: Това не ви ли е достатъчно? И вие не казахте конкретно какво предлагате. Аз се задоволявам с това, което казах.

СЛАВКА СЛАВОВА: Но никак не е достатъчно.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли думата? Тогава да приключваме.

Другари, искам да информирам художествения съвет, че водихме много дълги разговори, преговори, обсъждахме въпроса в режисърския съвет. Режисьорите се отнесоха много конструктивно както се казва, към желанието на ръководството и не само на ръководството, това е наше общо желание. Ние сме тук един колектив от 80 души актьори и трима режисьори, литературно бюро пет души които трябва да търсим така да се каже решаването на творческите проблеми в едно единство, което в някои случаи нас ни принуждава да правим и някои леки компромиси. Аз говоря за вторите състави. Защо да не го кажа. В някои случаи.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: И за първите има.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да. В някои случаи. Аз давам право на режисьорите за първия състав, въпреки че и за втория състав не мога да им налагам, но ние сме принудени в интереса на една политика на един социален мир. ~~Също така~~ Нашият театър е построен на едни принципи, които не са принципите на другия свят, и ние не можем да не се съобразяваме с това, защото това е наше ежедневие.

И затова казвам, че беше проявено от всички страни конструктивно отношение и желание да се решат проблемите на трупата.

Искам тук обаче да се присъединя към някои изказвания, които се направиха.

Първо, народната артистка Лили Попиванова да бъде включена или в "Майор Барбара" или в "Последен срок". И в "Майор Барбара" тя има желание. Ако проф. Филипов намери за нея едно решение, смятам, че тя ще бъде полезна. Освен това ще икономисаме някои комплекси и предубеждения, за нечии предубеждения и отношения към нея.

Тука много сериозен е проблемът за нашия уважаван актьор Андрей Чепразов, поради това че той има да прави майстор Солнес и на други места. И аз тука не се обръщам в случая към другаря Кабакчиев, но ние с режисьора др. Островски, който също се отнесе с разбиране, той включи младата актриса Елена Виденова като дубльорка, за да й осигурим дебют с тази роля, по принцип сме се съгласили, че трябва да търсим едно решение тука в близко време на този въпрос, за да може постановката и театърът да бъдат защитени от евентуални случаиности.

И за Виолета Николова, и за Стефка Кацарска смятам, че също имат място. Но мисля, че тука сега трябва да вземем някакво

отношение към проблемите и да кажем това, което в момента не може да се реши, да си дадем една малка отсрочка и в един по-тесен състав - режисърския съвет - да решим въпроса. Имам пред вид главно "Майстор Солнес". А за Лили Попиванова мисля, че тук можем да решим въпроса сега.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Само една дума бих искал да кажа за Андрей, независимо от това, че се вмъква моето име. Но аз имам чувството, че той от няколко месеца гледа на тази роля като на своя съдба. Той вече е станал "моя Солнес". /Весело оживление/

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Той самият поставя този въпрос.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Така е. И аз бях говорил с хора, които да го дублират.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ти говориш едно, а Любчо говори друго. Ти говориш, че той е съгласен и много иска да има дубльор, а Любчо говори, че той...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другарю Филипов, той поставя въпроса за дубльор.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Другари, вашето предложение не беше пълно. Изказването на др. Канушев, което аз споделям, още повече ме обезпокои. Излезе за служилата артистка Виолета Гинdeva. Излезе народната артистка Славка Славова. Излезе артистката Добринка Станкова. След това излезе и Николина Лекова, за да отиде на друго място. И всички тези, които бяха втори състав, без да искам да ги подценявам, но явно е, че първите хора са онези, които щяха да могат да носят много силно образите. Това са пет души, които се излезли.

Аз за себе си казвам така. Аз съм дал моето разпределение. Директорът, ако иска инамири за необходимо, аз няма да противореча, да сложи. Но моето разпределение е тук. Направил съм доста много, което е искано от мене. Ще сложа Лили Попиванова

да бъде втора изпълнителка. Аз няма да възразя.

Но на мене ми се струва, че наистина оттък е по-удачна. Но ако бъде поставена тук, аз с радост, аз съм работил с Лили Попиванова, уважавам я като творец, като актриса. Но това е моето разпределение.

ГРИША ОСТРОВСКИ: Нека да кажа и аз първо. Още повече при мене проблемите не стоят така.

Разбира се аз разбирам, че трябва да има дубльор на Андрей Чапразов, въпреки че мисля, че първоначално аз бях поканен специално защото на Андрей Чапразов се прави юбилей, той иска тази роля да направи...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ти можеш да го кажеш. Това вече съвсем обърква нещата.

ГРИША ОСТРОВСКИ: Остави моля ти се сега да говоря, много те моля.

Освен това, когато той ще иска да играе една такава роля, той би трявало да си седи тук, докато излезе писата. Пък ако той още по време на това има намерение да не седи и не знам си какво, това вече си е съвсем негова работа.

Но независимо от това искам да кажа все пак, че има една елементарна творческа дисциплина. Ролята, писата се прави заради него, а той в това време ще отива в Сливен. На мене той ми каза, че няма такова нащо. Но както и да е. Смятам в най-скоро време да помисля за някакъв дубльор. Това е, което мога да кажа.

За другите роли нямаше възражения.

И тъй, ако ми разрешите да си отида.

КРИКОР АЗАРЯН: И аз бих искал да кажа нещо. Тука се направиха редица предложения, които вероятно не са безотговорно направени, те са с чувство на отговорност, с разбиране и с поз-

наване.

Но аз бих искал да кажа, че в портфейла на всеки режисьор стоят няколко писки, които той много иска да направи. Трява да призная, че "Последен срок" е една от писките, които съм искал да направя, даже още миналата година ставаше въпрос. Тази година отново се върнах, но за да се спра върху "Последен срок" а не върху друга, трета или четвърта.

Трябва да ви кажа, че едно от нещата, което предреши за "Последен срок", беше обстоятелството, че тук има много женски роли. Винаги съм смятал, че с жените, особено в театри, където са повече и където по-малко играят, те са по-дисциплинирани, с по-голяма любов се отнасят и просто имах желание да се срещна с ...

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Ти не си работил с дисциплинираните артисти на нашия театър мъже.

КРИКОР АЗАРЯН: Не, аз не искал да кажа, че артистите са недисциплинирани, но искал да кажа, че актрисите са по-дисциплинирани. /Весело настроение/

Така че тук, както се спомена, с желание съм включил и колежки, които и аз не съм ги гледал скоро, но в които вярвам. Имам и някои впечатления от по-преди.

Другари, нали става въпрос, че това не трябва да бъде механичен принцип - да бъдат два състава. Става въпрос, че това е едно желание. Това желание е реализирано в 90 %. Варвара просто... Аз ще помисля пак върху тези предложения. Но това просто трудно ще го приема. Имам си някои неща, които съм си наимислил за Варвара каква да бъде, какво трябва да прави, че трябва да бъде автентична, да има и нещо... Де да знам, в Таня Масалитинова има нещо руско. Това също някакси свързва нещата. Че трябва да пее, че трябва там да пропива, да учи от майка си

една песен и т.н. и т.н.

Трудно ми е да си представя...

А за др. Лили Попиванова специално от всички предложени смятам, че тя за Варвара най-трудно я виждам. За това зашто пак казвам – това е селянка, тя трябва да бъде бъде с много просто народност, с много наивитет. Др. Попиванова от това, което съм гледал, винаги оставя впечатление на един артистизъм, някакво по-аристократично или как да кажа външение, една еманация

...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Другарко Славова, аз извънредно много ви благодаря. Тя помогна, както и Георги Георгиев, те участвуваха в преговори, с едни съвсем епизодични роли, които по автора бях бедни. Тя се оказа доста критично за писата но въпреки това репетира най-съзнателно. И тук излиза от роля, която ѝ е като ръкавица. Аз не казах нищо. Веднага казах: стоп, такава роля ѝ се дава, разбира се. Но като правим едно нещо, което ама никак не отговаря, никак, ще ти се: хайде де! Вече човек започва да мисли: а бе какво е това! Грижата на ръководството е отразена в 46-7 души.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз също бих искал да изразя една голяма признателност на всички режисьори, че този път като че ли се отнесоха най-сериозно към това, което беше поставено на режисърския съвет като изискване от ръководството на театъра, като устояване на някакви принципи в работата на театъра. Естествено е, че при това положение ще се явят такива пожелания и изказвания, както направи др. Канушев, че някъде ще се правят и компромиси. Но ние какви компромиси правим в момента?

Единствено се правят компромиси, за да се осигури работата на всички. Сами разбирате колко е сложно един състав от 80 души да се разпредели в три пиеци. Обикновено при нас става та-

ка. Значи ние трябва да смятаме винаги, че максималното, което може да се разпредели, това са три писки, които могат да се разпределят едновременно. Било две за голяма сцена, една за камерна, за малка или три за голяма и още една или две за камерна да влязат още пет-шест души долу на камерна сцена. Това е максималното, което може да влезе в работа - до 50 души от 80 души явно винаги ще остават хора.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: И десет души, които не участвуват. 70 души.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Болни или в момента възпрепятствувани. Но явно, че всичките ни усилия са насочени към това, преди всичко основен принцип в нашето общество, да се осигури работа на хората. Досега никој веднъж, и тук не е ставало дума, и днес мисля, че също става въпрос, никъде не се постави, да се експериментира с човека, да се разкрие в нова светлина, да се направи неуспешен за ролята. Ние с такъв въпрос никога не сме се занимавали. Да се предложи друг човек за една роля, която се предлага, да има "не приемам това разпределение на този човек", аз мисля, че по-успешен е един кой си" - ние до такова нещо не стигаме. Ние сега търсим само да се включат хората в работа.

Също така мисля, че ние не се препираме и на художествените съвети по време на работата, за да се прави някаква преценка - добре или зле, да излезе или да не излезе втори изпълнител в ролята. Това рядко става. Един единствен случай има, откак аз съм включен по право в художествения съвет, на "Милионерът".

Разбира се не можем да упрекваме сега режисьорите, че са се отнесли недобро съвестно или че не са искали да направят това нещо. Можем само да им благодарим. Хубаво е, ако се намери начин за тези пожелания, които се отправиха, да се включат там

и тези хора, които се предложиха. Имаме хора, които от няколко години, а Магда Колчакова вече не помня от кога не е включена в работа, и едно такова включване може само да се адмирира.

Разбира се да не бъдем максималисти – непременно два състава, непременно пълни състави. Но си мисля, че така, както е поставена работата в нашия театър, така, както са изискванията към нашия театър, да се разкрие и трета сцена за работа на този театър, а ние това сме задължен и да го правим, защото иначе не можем да си изиграваме спектаклите, колкото и да са, виждате нови четири пиеси ще излязат, даже шест, и 12 са старите и или трябва да слизат пиеси неизиграни, търсени от публиката, или просто да се търси начин за трета сцена, гостувания в провинцията.

А при тези гостувания при такова разпределение на трета сцена ние ще се изправим...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз бях включил Лили Попиванова на мястот на Славка Славова, но на мене ми се каза, че тя не иска да игра. И аз бях принуден да направя ново разпределение. И ролята беше наистина много по-подходяща за нея. Но вече няма да я сложа. там, защото съм сложил Николина Лекова. На мене ми се каза, че тя отказала.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: По този въпрос също трябва да се помисли. Това е една от вторите точки, когато не непременно работа за всички, а вече и каква работа. Значи има и това, че хората не искат да работят всичко. Но това вече още повече усложнява нещата. Ето такъв въпрос също може да излезе – че има хора, които претендират за участие в никакви експерименти с тях за разкриване на нови неща. Никога в театъра поне досега не се е мислено – за разкриване на нови, за развитие на някои от младите, за експерименти с тях, опитване, опити. Такова нещо не става.

Понеже миналия път казах, дължа да го кажа и сега в художествения съвет, че тука смятат за правилно, че досега гас-трольорите, в смисъл гостуващите актьори, които каним, винаги са се отнасяли с разбиране към тези неща и в "Крал Лир" двамата изпълнители – Мариус Донкин и Антони Генов, и в "Борци" на Тодор Колев, Велко Кънев за двете му пиеси, се оставяха да работят сами.

Не искам да бъда разбран погрешно, но понеже вече съм го казал веднъж, дължа да го споделя и тука. Струва ми се, че Стефан Данайлов трябва да остане сам. Още повече той не е заангажиран в репертоара ни нито на камерна сцена, нито ще бъде трудно да се вързва с пиесите.

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Аз бих искал да повдигна един въпрос. На 5 или 6 декември в град Банско ще има много голямо чествуване на Никола Вапцаров. Преди няколко дни беше цяла делегация начело с партийния секретар. Търсила Вас, но понеже Ви нямаше, дойдоха и в съюза и аз се срещнах в същност тука преди представлението. Те много молят да им помогнем при това чествуване, защото ще присъствват над 60 души чужденци и искат това да бъде своеобразен отговор на Стружките вечери и затова много държат на това. Ще го направят няколкодневно, от които двета дни един концерт, за който нямаме ангажимент, и втората вечер много биха желали нашият театър да гостува с една постановка. При разговорите с тях установихме, че най-подходящо е в този случай "Зачестта на пагона" да отиде. И ако това е възможно, трябва да го осъществим. Струва ми се, че е наложително да го осъществим.

Затова моля, ако е удобно...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Сцената?

ЛЮБОМИР КАБАКЧИЕВ: Те имат нов театър, ще открият нов театър. Той е съвсем нов театър, другарю Филипов, вероятно и с

това ще го открием. Да отиде един художник, за да можем да го направим.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре. Очевидно ние трябва да се отзовем на тази покана. Трябва да отиде един човек да види сцената. Ще организираме това.

Приключваме с този въпрос.

Преминаваме към

ТОЧКА РАЗНИ

Подадени са молби за постъпване в театъра от следните актьори:

Иван Петрушинов

Иван Илиев Балсамаджиев

Христо Иванов Мавров

Васил Банов Баюв

Светла Христова Дионисиева

Иво Русев

Иванка Братоева Петрова

/След станалите разисквания художественият съвет реши, че молби те не могат да бъдат удовлетворени както по творчески, така и по щатни съображения./

/Закрито в 18,30 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Д. Фучеджиев

/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

Л. Лазов

/Л. Лазов/